பொதிகையிலெழுந்தருளிய

அகத்தியமுனிவரருளிச்செய்த

ஷடாக்ஷர அந்தாதி என்னும்

ஆறெழுத்தந்தாதி.

இஃது

திருவாரூர்

தியாகராய சுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

காஞ்சீபுரம்.

வீராசாமி முதலியார் குமாரர்

திருவேங்கடமுதலியார்

தமது

இயற்றமிழ்விளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுபானு௵ புரட்டாசிமீ.

ஆறெழுத்தந்தாதி.

காப்பு - கணபதி துணை.

நேரிசை வெண்பா.

HINDAR K

கற்பகவிருக்கப்பரன் கர்க்கப்புரக்கவனாம்
பொற்பகவிருக்கப் பொருளையெழுதி நற்கரத்
தண்மேனாயகனிக்கலைத் தூயன் காப்பாமெம்
மெண்ணெண்ணுரையாமிரதத்திற்கே

முருகர்துதி கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறுமுகமுமீரறு பன்னிருதோளுமொண்டங்கையினி
லேறியவேலுமன்றி வெற்றிப்பூமுண்டேல்விசைய
மீறியசிங்கந்தானை வீரவாகுவன்றி வேறொக்கிங்கே
கூறியபோது வருவான்றன் குருபரனே.

நூல்.

ஆனந்தமாறெழுத் தாலயமேனை தங்கமெல்லாந்
தானந்தமாகி முயலிப்பொருளாகிச்சத்தாங்கமுநீ
மோனந்தமுன்னுளாகின்றுளா துன்னுளா மென்னுளதா
யீனந்தப்போக்கி யெனைநீயதாங்கிய வென்குருவே.

என்குருவேகிருவடியானந்தமோன மெழிற்சிவனார்
தன்குருவேபரை யீராறுகோலஞ் சமைந்தமைப்
பின்குருவேவிந்து நாதம்பார்பெரும்பேரொளிக்கு
முன்குருவேமுருகோனாறெழுத்தென்னுமூலங்களே.

மூலங்களேசிவஞ் சத்திவிந்தாயுன்று முன்பிறந்த
சீலங்களேபுஞ்சசர்த்தாவுநின்வழிந்தேறியொரு
காலங்களேயொக்க வேகிக்கருப்புக் கடையினின்ற
கோலங்களேமுருகோனாறெழுத்தின் குணக்குன்றமே.

க்குன்றமே யன்பருள் ளூடுருவிக் குழுகுமோன
க்குன்றமே யெழுகுக் கூறென் றன்கண் மத்தொதை மாற்றிடுங்கங்
க்குன்றமே யெங்கு மாறெழுத் தாயருக் காட்டியபொற்
சுணக்குன்றமே யண்ட பிண்ட மொன்றாய் நின்ற சூத்திரமே. (௪)

திரமே முருகா நின் றாறெழுத் தங்கிதன் சிந்தையுற்றிப்
பரமே யிதெனறுள் ளுணர்ச்சோர்க்கு மன்பர் பழவினைநிட்
டுரமே சிதையும் பிறப்பறுங் கூற்றமொழிட நில
வரமே யெககாலமுஞ் சாகார்சிவ சுத்தர் மாணிலத்தே. (௫)

நிலத்தே பிறப்பும் பிறப்புமறுக் கண்மா சீங்குமிப்பூ
தலத்தே பிதக்கிறுமே முருகாவென் றாறெழுத்தைப்
பலத்தே பிடித்தவர்க் கப்பாலோர் குரைக மேலொன்ச
சலத்தே மிதப்பாகவல்லார் பின்னை மேலைநடையிலையே. (௬)

தடையாது பாசத் துருவா மலையச் சாராதுங்கி
யுடைய துகாய முல்லையாதுவாராவா யுங்கிலின்ப
படைய தன்னைப் பதிக்கிறப்போன பாத்துமறவா
யுடைய தெய்வசங் குந்திவமாசக் காட்டி நின்ற ஆறெழுத்தே. (௭)

ஆறெழுத்தின்மை யறியார்கள் கண்பாறுக்சவைப்பால்
வேறெழுத் தல்லை வெண்ணீறில்லை பாசவேடமில்லை
தேறெழுத்தே தயன் மாசமகருக் குழிச் சேறலாய்ப்பின
மாறெழுத்தெந்தன் மறன்புலத்தே யென்று மெவ்வளவுமே. (௮)

வெளவுநின் றாட்சன் பிலாதே நரகத்தை வெளவும்வஞ்சர்க்
கெவ்வழிமோசத்திற் கேதுவென் றாறெழுத் தாறுளநின்
சவ்வுர வவ்வண பவ்வுவவ்வகார தன்மையெலான்றை
யெளவுவர் கௌவுவர் சொற்பிரந்தாற்றிரங் காட்டிடுமே. (௯)

கதிகாட்டுமோ ரெழுத் தோரெழுத்தே வச்ர காயந்தரும்
நிதிகாட்டுமோ ரெழுத்தேயுண் ணிரப்பு நிரப்புமருண்
மதிகாட்டுமோ ரெழுத்தோ ரெழுத்தே யென்றுள்ளதைத் தபோர்ரூட்
டுதிகாட்டுமே குக நின்றாறெழுத் துள்ள சூத்திரமே (௰)

சூத்திரநார் முடற்சக்கரமே ருவைச் சுற்றியவை
மாத்திரையுற் சத்கர் சூரியர்போய் வரும் வாசித்தனைக்
காத்திரலாயமட்டி யோசத்துரு நர்க்கக் கருவுணச்
சாத்திரங்கை வருநின் றாறெழுத்துந் தரிநெஞ்சர்க்கே (௰௧)

நெஞ்சேபொற்பீடந் தேகஞ்சிவாலய நீள்பொறிக
ளஞ்சேயிவைபெறு மாதாரஞ்சத்தியருணிலைவிட்
டெஞ்சாதுணர்வு முருகன்றருந் துகிதன்றனைற்கு
செஞ்சேவலன் றனக்குஞ்சரீரமுஞ்சித்துமொன்றே (௰௨

ஒன்றேமுருகன் றனாறெழுத்தோசையுலகமெல்லா
நின்றேபலபொருளாய்ப் பரநாமொன்று நீதமெவ்வே
றன்றேசமயங்களி றுமாய்நின்ற வாதர்ச்சநீ
என்றேதெளிந்தவர்க்கே கண்மறைவை யிருளறுமே (௰௩

இருளறுமெங்கு மொளிபாய்ந்திரம்பு பிரவமகன்
மருளறுமாயைநம் மர்ச்சநச்சுக்கர்ச்சத்தமனறற்றுயர்ந்த
பொருளறுகோணத்தினுள்ளோயறியபொறியுமநின்
றருளருளறு நல வேலையுண்டொழுத தாறனையே. (௰௪

உன்னரிதாமுருகே னாறெழுத்தினை யுச்சரித்தார்க்
கென்னரிதாம்பொரு ளொன்றிலையே யிறப்பும்பிறப்பும்
பின்னரிதாமிவை பேதமறிப்பேசிற் பிரமனிடத்
தன்னதிகாரமுந் தப்பியப்பானிலை தானவனே. (௰௫

தானவனு நிவிநாயகனுன்முகன் சங்குசக்கர
வானவனருக்கன் மயேசுவரன் சின் வடிவவையே
யானவனறு முகதசனபாசம யதனைமுரு
கோனவனிலமுழுத் தாரேபொருளெனக்கொண்டவனே (௰௬

கொண்டனைகையிற் பொறைவேலன்பின்புறுகொக்கிரண்டாய்
கண்டனைமஞ்ஞைஞ்சேவலுமாய்வரக் காரணத்திற்
பண்டனையாது பகுவலிப்போதவன் பாலனென
விண்டனையாரெழுத் தாய்முகமாறுடன் மேவியதே (௰௭

மேவியவாதி சிவாயசதாசிவ வேலேதனி
லாவியநம்பெரு மாமுசாவென்றுன் னாறெழுத்தே
தாவியவுள்ளந் தாகவெண்ணிற்றைத் தரித்தனையே
கூவியபேர்கண்முன் னஞ்சலென்றேவந்துகூடுவையே (௰௮

கூடுவையன்பருள் ளாலயமென்னவுங்கூடியிருந்
தாடுவைநீமுருகே னாறெழுத்தினை யாரொருவர்
நாடுவர்நீயவர்கண்மற்கொடைத்து நரகரிதப்
போடுவைநீயென்று கண்டோரடைவா வற்புத்தியதே (௰௯

புநீமுரு கோனுறெழுத்தின் பொருளறியச்
புநீசிவமாயெங் குமாய்நின்ற சர்வமுமாச்
சக்தியுநீயன்பர் பார்க்கின்றஞானத் தெளிவுகரு
ரத்தியுநீயன்றி வேறில்லையேதமுடிந்திடமே (௨௦)

டிந்திடப்பேர்சற்ற மோனமெஞ்ஞான முதல்வநின்னைப்
படித்திடமேபவ பாசம்பசுவிருட் பற்றற்றதும்
டிந்திடத்தானென்னு நானென்னுமாயையும் விட்டிடவையுஞ்
டிந்திடத்தப்புறத் தப்புறதத்தானோர் மன் சாருமதே (௨௧)

ணுமெம்பா முருகோனுறெழுத்தின் சனியையன்டே
ணுமென்பாவை பலறுமென் நச்சர் புரிந்துள்ளாய்த்
தானுமென் பவிர் றவையு மைசகற்றசோதியோர்தா
னுமெம்பாரெனுமென்பா நின்பாலன் றறிவதுவே ()

றிவ துவேதத்தின் றெழுத் கக்கத தக் தாவதிலே
றிவ தாய்வ ழிக ட பின் தகறவருஞ்சித்திவாய்ச்
சறிவது மப்பத ஞ் ரைமக் தர் துகாந்தமுட்டி
றிவதுகண்டிதன் ஞானமாமதனிக்க பணைகளே (௨௩)

தானவாறெழுத்து ர் யோந்தெழுக்கு ர் றெடுத்ததெல்லாஞ்
தாகநானென்ன றுரு பண் றைவார் ரதையைத் தாங்குதற்கோ
தாரமாகி யமுர் டற பு பருபரு
மாதாவனைவு புபிருமதாயபமர தே ராழுத்தே. (௨௪)

றெழுத்தாறின் றறியாதமைரு முனனியபபாற்
பறெழுத்தவ் வெ க தேயமுமெசெவி பெரங்கள்பா
றெழுத் ஞ்சல டவானவர்தாமவ ஞெடுதப்பமைச்
றெழுத்தாறுமோர் வேலாயெடுத்த சுருவுருவே (௨௫)

ருவுருவாகிய செவ்வேண்முருகனைச்சிந்தையுள்ளே
ருவுருவாய்நின்றவாறெழுத்தாயனை யாண்டெண்ணிதென்
ருருவ நவாய்க்கொள்ளப் போகாதவரவருள்ளத்திலே
ருவுருவெப்படியப்படியேநின்ற காரணமே (௨௬)

ரணகாரியம் ரண்டையுந்தாங்கிக் கடவுண்முன்னுட்
ரணஞான் முகமாய்ப்பரவேசிப்ப பொங்கழலை
ரண காப்பதெனவேயருவுரு வாயரந்த
ரணரூபமுஞ் சங்கரவேடமுமண்ணினதே. (௨௭)

[illegible]

வெண்ணினகாரிய மெல்லாந்தரும்பொரு ளெல்லையில்லாக்
கண்ணினுறெழுத்தான் மெய்ஞ்ஞானக் கருப்புயர்ந்த
மண்ணினும்விண்ணினு மியாவுமொன்றாய்நின்ற மாமயமே

மாமய நாமுரு கோனெழுத்து மட்ட றநாரி
வோமயமாமவ்வு முவ்வுமகாரச்சுழுத் தோங்குமுச்சிப்
பூமயமாய்ச்சிவமாய்ப் பனாயசப்பதற் பொதிமொளிநி
நாமயமாய்பொங்குந் தானிருந்த ரகசியமே. (௨௯.

ரகசியமாமுரு கோனெழுத்தையும் நட்பினர்க்குச்
சகசெயமன்றி யவசெய மில்லைத் தொழிற்படுத்தன்
முகசெயந்தப்பத மோகதப்போத முன்னளிப்போ
டகசெயமுச்சுழந்த சங்கரன்மெட்டு மருமாதியமே. (௩௰

ஆதிபலாகல்கை மெய்பாலைவள் ப்பியரன் முருகன்
சோதிமுகமைந்து மாறுமுகமுஞ் சூர்க்கதிர்வேற்
கோதிலிடபமயில் கொனைநயமிலகுளர்கடப்ப
மோதியவருஞ்சுழுந் தாமெழுத்தாஞ்சுட ருருப்பமே (௩௧

கடரீசந்துச்சகரம் வெந்தெடகழுவிற் கரிகைகுகலி
ஈடாதண்பிசுசபதனைக ளயப்பட்டே மறிவான்றரக
விடாதுஞ்சாபச வெரிபாணைமோனே மராறுகையம்
படருப்படைப்பொருள யாமெழுத்தல்ல பாரந்தவே. (௩௨

பாரந்தநன்செய்கை பல்லாயிரமும்பட் டுருவி
நிரந்தரந்தாங்கி படைபடாவின கோரமுகமாய்த்
தூரிகன்றியம்லாநேர்ச் சூர்மகுநமாறிந்தொம் மென்னநடித்
தாரன்றுநாதாஞ்சங் காந்திபுமாய்நின்ற காமெழுத்தே. (௩௩

எழுத்தாறுமொன்றுபட்டே யிக்கருத்து மொழுத்தசொனி
வழுத்தாதுமல முருகன்பொற்றாடனை வைத்தனர்தே
பழுத்தோனையன்போடிரவும்பகலும் பாமுனைக்கென்
றழுத்தாகசதப் பிறவிக்கடல்விட் டகன்றிதே. (௩௪

பிறவிக்கடற்குடற் நக்கரமாயி யெட்டருஞ்சாக்கி
லறவிக்கடத்துன்ப தாயுபசாலை யயன்கையினு
ஞுறவிற்கமந்திர மூன்றுணங்காமுன் னஞ்செழுத்துத்
துறவித்தொட்டன் குசனெழுத்தின் சயசர்த்தமே. (௩௫

...சாரலைமயாக்க காணப் பலகுமை
செஞ்சோலை மலையாவிநன்குடி யாறுமென்பர்
தென்பதாயென்னு ளாதாரமாறும் வெவ்வேறுருவாம்
த்தன்சருவ குருவஞ்சடாக்கரப் பேரொளிக்கே. (௩௬)

குருவானவையன் சடாக்கரத்தாகமங் கூறிமுன்னே
அருவானவெட்ட வெழுபாருணையுணர் வற்றவிடம்
பொருவறிவு தெளிவாயளவற்ற பேரொளியா
முருவானதீத முருவாம்படிக்கனி வுற்றதுவே. (௩௭)

உற்றதுமெய்விட மிவ்வண்ணமின்னதென் றோதுகினைப்
பற்றதுபற்றற துர்மனப்பாவக மானசெங்கே
பெற்றதெவ்வாந்தரமோ மூச்சுவிட்டது பின்பசைவாய்ச்
சொற்றதுசொற்றிடத் துண்டுளதேக்கித் துணுக்கென்றதே ( )

துணுக்கென்றுபாமுன் சரணஞ்சரணெனத் தோற்றியொரு
கணுக்கிண்டிலையுடன் பூத்துகாய்த்துக கனிவடிவாய்த்
திணுக்கென்றுள்ளுறைடமுஞ் செக்கருஞ்பச்சையுந் திங்களுமா
மணுக்கண்டதுண்டிலை யென்றேநிச பாமானதுவே. (௩௯)

பரமானதாதிசிவமாதி சத்தியுற்பத்திமுத்தி
புரமானபார்வையுறுவிந்து நாததுதிமெளனர்
இரமானசற்குரு தேசிகநாயகந் தாரித்தநந்
தரமாமகாரமுகார மோங்காரித்துச் சதித்ததே. (௪௰)

சத்தித்தவளவன் றுணையவன வடன்வடியாய்
முத்தித்தபச்சை முழுமுதலாய்ச் சண்முகவடிவா
யத்தித்தறுசமயத்தொழி லாறுங்குமாமெழுந்ததாய்ச்
சித்தித்தென்னுவிளை யாடலண்டத்தின செய்கையதே, (௪௧)

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுதலும்
பண்டித்ததற்சதகோடி மகாசித்திபண் ணுரற்காய்த்
துண்டத்துடலுயிராய பரைசெய்த சூத்திரத்தாற்
கண்டித்தநமசிவாயவென வுருக்காட்டியதே. (௪௨)

உருவானமூலாதாரவட்ட தாலிதமுள்ளின்முக்கோ
ணுருவாம்பிரணவச்சத்தி யுட்சவ்வுஞ்சருவமாயச்
சூருவாமகோமுகமவ் வேதியாரங்குளிர்ந்தலிங்க
மருவாமலையிலகசானே கணபதியானதுவே. (௪௩)

ஆனமண்ணூறிதழ்நாற்கோணம் பொன்னாறமதுசுழுமுனை
மீனமின்மூலமதுள்ளிதுவவ்வாகுமிவையுவந்த
யானயிர்கமுகஞ்சத்தியதேவி சொற்பார்வதியா
டானுயர்மந்திரநவ்வாகு நான்முகன்சக்கரமே (௪௪

காமாயவைப்பறுகோணம் வெண்பத்திதழ்கான்குணமிதாற்
றாமாயருளவுவப்படலங்கார மூட்டநிறைசயதாய்
வாமாயசேவிதிருமுகம் வாமமாமந்திரமே
இராமாயதோரமநாராயணனற்றிசெய்கையதே (௪௫

அரிவன்னிசெம்மைமுக் கோணமுமூன்றிதழ்நாற்ரன்றாந்
தரியுண்மைமவ்வரு ஜீவஞ்சத்தி பார்வதிதானுளதாய்
பரியுண்ணேருதாமசெய்முகமஞ்சரிபாவமறந்
தெரியுண்மைமந்திரஞ்சீகாரமுருத்திரன்சேவடியே (௪௬

அடியானவாயுவறுபதுகோணடங்குறிதழ்மேற்
றிடியானிரண்டுகுணம்பொருட்பொவ்வுகேசலிங்கசம்
பிடியானசாம்பவிசத்திமுகநசமபுருடமருட்
கிடியானமந்திரமேவாமயோகான்கோராதங்களே (௪௭

தோற்றியனாதுதூளிவட்ட நிலைகாமிகழ்நான்
டேற்றியயோரகுணமவ்வுஞ்சாம்பற்றியேபிரியுந்
சாற்றியபங்கிசமகேசன்மனோமீதேவிமீசானமுகம்
போற்றியவ்வரிறீபுரீசதாசிவபூரணமே (௪௮

பூரணமாகியவான்காலமோட்டுநூநிமிலைவை
சாரமுமூலமுதற்றாறும்யோகிறமுதாமமைமேற்
காரணவவ்வுமனோன்மணிசுத்தநிறைகாட்சியுமா
யாரணயோகியர்சத்திதேவிநின்னங்காமே (௪௯

வயுதிழ்பர்தொடொன்றிறு நின்றவெழுத்தாறுப்பாங்
காயமுட்சக்கரமமெலழுத்தாகுமோர் சாத்ரமுயிர்
பாயும்பிரணவமேயபணாதோற்றம்பலசித்திற்கொண்
டாயுமுடற்பொருளாவியும்வேட்சுழியானந்தமே (௫௰

சுளியாதொருவர்க்குந்தோயாதிதன்பார்க்குத்தோயும்வெட்ட
வெளியானையில்லையென்றோ நலந்தம்விளங்கியசொற்
றளியவெழுத்துள்ள வாதமயொறுப் தற்பரைவிட்
டளியாநிட்டர்குருமுருகோனின்றதிசயமே

எழுத்தாகுஞ் சிவமுமறுமுக்கோணமய
செயுமூர்த்திபரைநெற்றிக் கண்ணெனக்காட்சியுமாய்
செயுமாமயில்வேற்சத்தியாவுங் கைவேற்படையாற்
செயுமன்பர்முன்னோங்காரவட்டத்துட்டோன்றியதே. ௫௨

ஓங்காரவட்டத்துளாதாரமாறும் விட்டோங்கியரி
ரீங்காரவட்டத்துளே விந்துநாதமிணைச்சுடர்மேற்
பராங்காம்பரசிவமாகியொன்றாகிப் பரவெளியின்
றுங்காரத்தாண்டவியா றெழுத்தாறுமுகத்தம்மையே ௫௩

ஆறுமுகத்தம்மைவேலாயி நின்னெழுத்தாறுரு
வேறுமுகத்திற்கிலக்கோர் முகமில்லைவெவ்வினையைச்
சீறுமுகத்திக்குமாரியன்பர் சிறக்கத்துணை
பேறுமளித்தவட் குள்ளெழுத்தாந்திறற்பெண்கொடியே ௫௪

பெண்கொடியேபராமாயி சிவாய்பிராணசத்தி
நண்கொடியேமுருகாயி குகாயிரலமுடையட்
பண்கொடியேயென்னுளமே யிரவும்பகலும் விடா
தண்கொடியாதிசடாக்கரியிஸ்வரியம்பிகையே ௫௫

அம்பிகையைப்பத்தோரக்கரிசககரியர்பர்தமை
தம்பிகைவெவ்வினைச்சங்கரிசூலிச[illegible]
ஐம்பிகையைந்துடையான்றொழில்வாசிச்சசர்தனைாக்
கும்பிகையம்பரவல்லி சடாக்கரிகுண்டலியே ௫௬

குண்டலிபாரதிலக்குமிபார்வதிகோமளைட்டு
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்ர
சண்டலிகாரியகாரியுகாரிசடாக்கரிமா
விண்டலியாண்டெண்ணிரண்டுருவாய்நின்றமின்னொளியே ௫௭

மின்னொளியாயண்டபிண்டசராசரம்வின்னுமன்னுந்
தன்னொளியானசடாக்கரிசாம்பசதாசிவனென்
னின்னொளியீஸ்வரன்ருத்திரன் மாலயனோதரிதா
மன்னொளியையவர்க்கு மாதாவுந்தையுமானவளே ௫௮

[illegible]தாபிதா குருதெய்வப்பெறுதவமற்றுமுள்ள
[illegible]தாவலியிட்டகாமிய மோக்ஷசடாக்கரமென்
[illegible]ரமென்றனுடற்பொருளாவியருட்பலனின்
[illegible]ரவிந்தமுந்தந்தென்னைக் காக்குப்பராசத்தியே. ௫௯

பராசத்தியுத்தயிபாசாங்குசத்திபாஞ்சுடர்மா
நிராசத்திநிறைணிபூரணி காரணிநின்மலியாம்
வராசதகியாதிவங்காயியட்டவயிரவிநந்
தராசதகிருத்திசடாக்கரிநிட்களத்தாண்டவியே கூ௦

தாண்டவிகோரிமகிடாசுரன்சிரந்தட்டழியத்
தீண்டவிபாசுபராக்கிரமகுலிசினிராவம்
பூண்டவிராகிநிராகிபொன்னைப்பையென்புன்மையறுத்
தாண்டவியஞ்சசமைபவல்பபரெழுத்தானந்தியே கூ

ஆநந்தியம்மையமேபவாநியகாரசத்தி
தாநந்தகாலவடவார்ணினிசசைபுரா
மாநந்திபேதநமாமருபிந்நிசையும்
தேநந்திபூங்குழல்வாலைபுவனைதிரிடையே கூ௨

திரிபுரையாமெழுத்தாலகாரிதங்களிசிந்தழுவத்
தெரிபுரையம்பிகைவம்பளைமேவற்கொண்டெறித்துயினைப்
பரிபுரையென்னுளமேகோயிலைப்பற்றும்பாலனுமாய்
மரிபுரையென்னைநின்னைசமாக்கொண்டமாதங்கியே. கூ௩

மாதங்கியன்பர்பிறவிக்கடலைவடவனலாய்க்
கோதங்கிமுன்னைவினையையுங்கூற்றையுங்கோதியுள்ளத்
தேதங்கிநின்றுவிளையாடும்பெண்பிள்ளையென்செவிக்கே
போதங்கிலியையுஞ்சவ்வுமொன்றாகியபூரணமே. கூ௪

பூரணைப்பையெனப்போக்கும்பிறப்பைப்புணர்கிலியுங்
காரணநின்னருட்காட்டுஞ்சவ்வெனக்கன்னிகைநின்
றூரணகற்சொரூபம்மவநாக்குணையாமெழுத்தி
றூரணநான்முகனைமுகமாய்நின்றநாயகியே கூரு

நாயகிநின்னன்பர்பாசத்தையறுக்குநற்கடம்பத்
தோயகிலாரமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டைத்தொடையலுநின்
சேயகிலாண்டமென்றேத்தியவாதிதிருமுடிக்கே
யாயகிலாண்டமுந்தேக்குநின்றோழுத்தக்கரியே கூ௬

ஹரிவோய்நமோத்துசிந்தம் மகாரம்முதலவ்வளவுந்
தெரிவானமந்திரமீரெழுத்துநின்சித்திப்பல
வரிவாகியவண்டபிண்டசராசரம்வேதமெவ்வும்
வரியானதுங்கண்டதவ்வுஞ்சிவாயவசிவென்பதே கூஎ

வஷ்வுஞ்சிவாயவசியென்னுமந்திரமுஞ்சுடலெழுன்
றுவ்வுஞ்சடாக்கரமும் மண்டலத்தினுமொட்டவுடன்
கௌவுஞ்சிவஞ்சத்தியச்சத்தியாவியைக்காக்குமவ்வுஞ்
சவ்வுஞ்சிவசிவவென்பாரிருவினைதானறுமே ௬௮

அறுமாம்பசுவென்னுமையன்குருவின்வந்தானடைந்தோர்
மறுமாதர்கர்ப்பஞ்சுசனித்தோர்கள்வன்கைப்பலவுஞ்
செறுமாப்பாகுபிசைந்துவர்மையயந்தினன்றறிலேட்
பெறுமாதவற்செழுச்சாறுங்குடிலைபெருநெருப்பே ௬௯

நெருப்புநெருப்புபிரணவப்பெண்ணுர்ச்சனைந்குலஞ்சார்க்
இருப்புநெருப்புக்கபாடநின்னைகண்டார்ச்சிராவியென்னைக்
கருப்புநெருப்புனறகனற்மெய்க்சண்டகவிசயிலைப்
பொருப்புநெருப்பவிறப்புறனுணைபொறிக்கொழுந்தே ௭௰

கொழுந்தேமாகதக்குன்றேயிராச்சகலசமுழுபூச்
செழுந்தேப்ராகாசிப்பிடைவீரோழுலகெண்டிசைபவனை
தொழுந்தேவருந்தொழில்வேதப்பமலரும்தோர்ரத்தெய்வமை
யழுந்தாமுன்பெற்றெடுத்தாளுதிபதோபந்தககரியே ௭௧

ஹரிஹரமரகரவவ்வுஞ்சிவாயங்கியங்கிசமாக
கிரிஷமையுங்கிலியுஞ்சயவுஞ்சவ்வுங்கொம்மய
மரிஷஞ்சொருபவருட்செயுரியயியஞ்கிரியும்
கிரிஷங்கிலியுஞ்சாவூறணவாயிசிகருவே ௭௨

குருவாந்திரிபுரபவதயவாயிகுமரிமகா
திருவாந்திகழொண்டவ்வவ்வுமாணசவச்சடே
மருவாம்பரிபுரபவசிவமானந்தவாரிடெருங்
கருவாஞ்செயமலாளிபவநாமவாயிகயற்கண்ணியே ௭௩

கண்ணியெனுஞ்சாறணபவதேவிகமலாரி
நண்ணோர்புரமெரித்தோன்மூவைப்பெற்றநாயகியே
பெண்ணீர்வர்க்குமாயமென்று நின்றிடருஞ்சுடரோ
யண்ணீழுத்திற்குந்தாயாகியந்தவருட்பொருளே ௭௪

அஆஇஈஉஊஎஏஐஒலனுமைந்தெழுத்தி
[illegible]நமநாராயணவென்றெட்டெழுத்தி
உஊஎஏஐஒஓஔவென்பதாமைம்பத்தோரெழுத்தி
[illegible]ளையும்மௌனமதாய்நின்றதாபிகையே ௭௫

அவ்வுருவ்வுமவ்வுமாகிநின்றிங்கொண்டயங்கியுஞ்
சவ்வும்பனாசிவயமாகுங்கொங்கென்றசத்திரண்டு
மௌசரவணபவ்வென்றஞானத்தொருவனரு
ளவ்வுயரிகூவிரண்டையுந்தாங்கிநின்றோமெழுத்தே. ௭௬

அரிக்குமுதற்பொருளேட்பொருளுர்பண்டபிண்டமுமங்
குரிக்குஞ்சடாக்கரத்தோசைனயப்பற்றுங்குணமறிந்துச்
சரிக்குந்தொழும்பர்க்குளசாமானுந்தங்குமிருண்
மரிக்கும்பரவெளியாகுநின்பாதம்வழிப்படுமே ௭௭

வழிப்படுவாசலில்வாசியுள்வாசலில்வாங்கியப்பாற்
கழிப்படுமோரெழுத்தங்கியைக்கோர்த்துச்சுழித்தவல்லா
ரழிப்படுந்தன்றலைமேலையன்னகையெழுத்தஞ்செழுத்துஞ்
சுழிப்படுவீர்பின்புயமனுலையமாகுங்கணவினுமே. ௭௮

கதமானமாயபிக்காயர்விட்டாவிச்சடக்குமுன்னே
பதமானபாவினையத்தன்வசமாக்கிவசியெனுமுற்
பரமானமேயணியிலாவெழுசதேத்திநின்பாததரி
சனமானயோகியழிபாவொக்காலமுஞ்சத்தியமே. ௭௯

சத்தியமூலத்திரிவிளையூன்றிச்சாதிலேமேற்
பத்தியதீயிற்சாக்கிரமெல்லையும்பாழ்படுத்தி
முத்தியசர்க்கரைபூருவிமுடிவினுன்னை
யத்தியசீவனசிவமாககாட்டிநின்னுறெழுத்தே, ௮௰

ஆறெழுத்தானதின்னுநந்தமைமர்பத்தோராங்காரத்திற்
சீறெழுத்தோரெழுத்தைந்தெழுத்திலோரெழுத்தேத்தியல
மாறெழுத்தங்கிடிவாய்நடாசலவாசல்புகுந்
தூறெழுத்துண்ணேயிர்தம்சிவயோகிக்கிதுற்பனமே. ௮௧

உற்பனமாகியவேங்காவட்டத்தையூடுருவி
யற்பனமாக்கையிலுன்னேசிவாவெனுமக்கரத்தைச்
சற்பனபாடைக்குந்தாயவெத்திக்கினுட்டாகியன்பா
நிற்பனயோகிதடசழியாதிதுநிச்சயமே.

நிச்சிநிலாக்கொழுந்தாறெழுத்தங்கியைநின்மலமா
யுச்சியுமூலமுநோக்கிரண்டாமைமத்தோரெழுத்தா
லச்சினைநாட்டிசிவாக்கினிமூட்டிநெஞ்சண்டபிண்டம்
வச்சிரயோகம்வளர்ப்பவன்வயிரமசாசித்தனே.

த்தனுஞ்சீவனுந்தேசமும்வாசியுட் செலவுமெய்யுட
த்தனும்பாசமுமாறெழுத்தேதத்திப்படனமதாய்
த்தனுங்கப்பலுங்காற்றுங்கடலுங்கயிறுங்கள்ள
வத்தனும்பாதையும்பார்த்தோடுவார்களையேறுவரோ. ௮௪

றுவ துகண்செவிமூக்குநாக்குநெஞ்சம் பிரண்டு
றுசெய்தநதாங்கதசேநமாதுகுருவெனவே
தறுவதாதியுமந்தமுந்தாங்கிச்சவரட்வா
றுதலம்வளையாளையும்பார்ப்பதில்லாநெழுத்தே. ௮௫

றெழுத்தோடெழுத்தாற்பெறவாசியையச்சமன்றி
றெழுத்தோடெழுக்காற்கடிவாளமிட்டர்தாங்சத்
றெழுத்தோடெழுதாறகல்லிணையைவைத்தங்கவடி
றெழுத்திலெழுத்தோடெழுத்தேசதிடவாநந்தமே. ௮௬

நந்தத்தற்பின்மலையாதியிலேயிடையாக்கிவர
ந்ததகிற்பாய்ந்துசுழிமுனைபோய்பெருவெள்ளத்துள்ளாய்ப்
பந்தத்தைற்கதிர்பான்பகிநாதப்பாப்பமுப்பா
நித்தக்கல்காடசிகிப்பாலெனையாண்ட விறையிருப்பே. ௮௭

றையிருக்கும் பிடபெய்திறுங்கந்விடப்புகுந்தான்
றையிருக்குங்கபேகல்காப்பறுமட்டுமருவலன்றிச்
றையிருக்குப்படிச்குதலங்கொஞ்சஞ்சிறுக்கைவிட்டோர்
றையிருக்சத்துறைசென்றடக்கவனித்தொடக்கறுபே. ௮௮

தாடக்கறுமின்பமுந்துன்பமுங்காட்டிச்சுமந்தலையும்
டக்கருமெய்பொய்விருப்பும்வெறுப்பெனும்வெட்டவெளி
டக்கிறபாதைநடக்கரியாமனடக்குமிந்தச்
டக்கறுப்பார்மனமற்றதெல்லாங்கெடுசாத்திரமே. ௮௯

த்திரம்வேதஞ்சமயம்வண்ணத்திசண்ணிரில்விட்ட
த்திரம்போம்படிபோமநனையத்சமுத்திரமோர்
த்திரங்கொள்ளப்பனுண்டதினுருபாழுமில்லை
த்திரமுங்குலமுங்குடிபோய்நின்னைக்கூடினர்க்கே. ௯௦

டினதாருகைக்கொண்டவனுருகுருக்களவன்
டிணமந்திரமாறுமின்னுன்கும்பொய்பாரிருணீ
டினபோதுமெய்ஞ்ஞானவதீதவிலாசவெளி
டினதும்முங்குநின்றதுநீவள்ளிநாயகமே. ௯௧

நாடகத்தையான நானென்று நானென்னை நட்டபலுனென்று
நாயகமென்னுந் தாமேதிரிசொல்லுந்தானிறந்தும்
போயகமும்புரமும்போனதாம்பரிபூரணத்தே
யாயகலாதிடமொன்றாகக்காட்சியுறப்பெற்றதே. ௯௨

பெற்றாளும்பொய் பிறப்பித்தானும்பொய் பெண்டிர்பிள்ளையு
பொய், உற்றாரும்பொய் உலகத்தாரும்பொய் நம்முடம்புயிர்பொ
ய்க், கற்றார்பிதத்தலும்பொய்ச்சமயாதிக்கடவுளர்பொய்
முற்றாமுலைவள்ளிபங்கனெங்கோன்மெய்யன்முன்னிற்கவே ௯௩

முன்னிற்பதாரவன்முன்னிற்பதாருமுருகனவ
னென்னிற்குந்தன்னிழறன்னிடமானவத்தன்மையைப்போல்
தன்னிற்குந்தன்னிழல்தாழ்ந்ததனோடுசெழுவியப்பா
லுன்னிற்குமுன்னிழலானுன்னிடத்திலொடுக்கங்களே. ௯௪

ஒடுக்கமுந்தோற்றமுமுன்னையலதில்லையுன்னையுன்றற்
படுக்காட்சிக்கவும்பாரிருவினைப்பற்றமறு
பிடிக்கமுபின்பமுமில்லாதிடத்திலிருவருமற்
றடுக்கவுமுன்றனைச்சென்றுதித்தம்வந்தாடினதே. ௯௫

ஆடினபம்பரமோசையிற்றெவெறித்தாண்டமோ
சாடினதாபரமோலைசைபோனதென்றன்றனுயிருங்
கூடினதம்மையுமப்பனுமுன்றன்படுகுழிவீழ்ந்
தோடினதெவ்விடமவ்விடமேயென்றுணருவதே ௯௬

உணராதபோதமுறையாதுடற்பொருளாவியொன்றைப்
பிணராதபோகப்பிறையற்றசோதிப்புலன்குழைய
மணராதவாச்சமகிழாதவானந்தவள்ளிபங்கன்
கணமாகிலெனைப்பிரியாச்சிவநின்றன்கண்வடிவே. ௯௭

வடிவம்பொருளருண்முக்குணமாக்குமனமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச்சூட்டிமுருகனென்றே
படிகற்றனிற்கண்டகாட்சிப்பிரவஞ்சப்பார்வையற்றால்
விடியும்பொ[illegible]கிலிரண்டுமொன்றேசெய்வதேறில்லையே
இல்லையுண்[illegible]ன்பகிரண்டுஞ்சொல்லாதவிடமதுன்னைக்
கல்லுங்குஞ்செம்பையுமண்ணையுங்கூட்டிக்கனியுறுதன்

தொல்லையிற்போனவுயிருடன்கூடியுதவிசெய்யா
தல்லையிற்சுத்தந்தவாராகவன்பற்றரற்றுவதே ௯௯

ஆரத்தனுமக்களிப்பும்பின்னைதென்னவோராகமத்தாற்
பர்சதனும்பேசப்படாமையுமெங்கும்பராபரமாய்
நிரத்தலுமாற்றநிலாதமையுநினைப்புமறப்
பிரத்தலுமெய்தலுமில்லாதசோற்றநிலையவ்வண்ணையே ௱

எவ்வண்ணமெவ்வுருவெவ்வுயிரெவ்வளமென்றறியாச்
செவ்வண்ணனுமன்களவையற்றநின்சேவடியாய்ச்
சவ்வண்ணமென்றரன்சங்கரிகோரதரைத்தான்கவர்ந்த
தவ்வண்ணமாதிமென்றபேசவையமறிந்ததுவே ௱௧

வையஞ்சலமங்கிகால்பான்பலவுயிர்வான்முடிவோ
டெய்யும்பரமுசற்சார்வதெல்லாமெய்ப்பிரான்முருகா
தெய்யனநின்றநின்றருட்சிலப்போனசத்திருவிளையாட்
டையநின்னங்கமென்னச்சமாய்நின்னவானந்தமே ௱௨

ஆறெழுத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

சிவமயம்.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை.

இஃது
இலக்கணவிளக்கம், நல்லூர்ப் புராண
முதலியவை இயற்றிய
திருவாரூர்
வைத்தியநாத தேசிகரால்
செய்யப்பெற்றது.

சென்னை
சுதேசமித்திரன் ஸ்டீம் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது.
1913.

All rights Reserved.

விலை அணா 2] [தபாற்கூலி வேறு.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலையானது மூலாதார க்ஷேத்திரமானதும், சப்த விடங்க க்ஷேத்திரங்களில் முதன்மை பெற்றதும், மகாலக்ஷ்மி தேவி ஸ்ரீ பரந்தாமனைக் கணவனாயடைய வழிபட்ட தலமான நிறைசெல்வத் திருவாரூரிற் புற்றிடங்கொண்டபிரானிடத்தும், ஸ்ரீ கனக வசந்த தியாகேசனிடத்தும், அவ்வூரில் பரம்பரைச் சைவ ஆசாரிய வமிசத்தி லுதித்தவரும், இலக்கணக் கொத்து இயற்றிய ஈசான தேசிகரெனச் சிறப்புப் பெயர் வாய்ந்த திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சுவாமிநாத தேசிகரால், "........ என் கண்காணத் திருவாரூரிற் சிறப்புற்றிலகும் வைத்தியநாதனிலக்கண விளக்கம் வகுத்ததை யெழுதினன்" எனப் புகழப்பெற்றவரும், பொம்மையபுரத் தாதிமூர்த்திகளான ஸ்ரீ சிவஞான பாலைய சித்த சுவாமிகளாலே சன்மானிக்கப்பட்டவரும், பலவாசிரியர்களாற் போற்றப்பட்டவருமான ஸ்ரீ வைத்தியநாத தேசிகராற் செய்யப்பட்ட தென்பது. தலத்தின் மகிமையும், மிகுதியாராது பெருமையும், நூலி னழகையும் யாவரு மறிந்ததாகக் கூறுதல் மிகையேயாம். இந்நூற்பிரதி இப்பொழுது கிடைப்பதரிதாகி விட்டமையால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு, அதுவுமே செல்லுக்கிரையாகா வண்ணம் அச்சிடற்கு முயன்றேன். பிழை மலிந்திருத்த லியல்பாகையான் அறிஞர் பொறுத்தருள்வதோடு, அன்புகூர்ந்து எமக்கறிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

அதனிற் றடையுறாவண்ணந் தமக்குரிய அவகாச காலங்களிற் பரிசோதித்தல் முதலிய சகாயஞ் செய்த

சீகாழி ஸ்ரீமான் சபாநாயக முதலியாரவர்களது கலாசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பொன்னோதுவா ரவர்ட்கும், தரங்கம்பாடி வித்வான் ஸ்ரீமத் முத்துத் தாண்டவராயபிள்ளை யவர்கட்கும் என்றுங் கடப்பாடுடையேனாயினும், இதனைப் பதிப்பித்தலிற் பிரதிசெய்தலினும் ஊக்கமுதவிய ராயபுரம் ஸ்ரீ முத்தையா முதலியாரவர்கள் உபகாரமும் மறத்தற்குரியதன்றாம்.

இதுபோலிவர்களாலுந், இவர்களது சந்ததியார்களாலுஞ் செய்யப்பெற்ற அநேக நூல்களை வெளிப்படுத்த முயன்று வருகின்றேன். அவை எளிதில் நிறைவேறுமாறு திருவருள் கூட்ட வேண்டுமென்றெல்லாம் வல்ல கடவுளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இலக்கண விளக்கபரம்பரை

திருவாரூர்-சோமசுந்தர தேசிகன்

ஐம்பதின்மர் சந்ததியா ராகிவிடா தோரேற்பத்
தொட்டிதின்ம மென்றே செயப்படுமோ—இம்பர்புகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
தன்னீந்த நாட்டீத்தகக் காப்பு.

கவி. வீரராகவ முதலியார்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மண்டலம் போற்றுந் தண்ணிய மதியு
மருமலர்க் கொன்றையந் தாருந்
தண்ணளி சுரக்குங் கங்கையு மருகுஞ்
சடையினில் வைத்தருள் முக்கண்
அண்ணலார் நிறையுஞ் செல்வமார் திருஞ்சீ
ராரூரிற் பெருந்தகை தனக்குப்
பன்மணிமாலை புனைந்தனன் பரவும்
வைத்திய நாதசற் குருவே.

சிவமயம்.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலை.

காப்பு-வெண்பா

மின்மணி மாலைபெற்றான் வீதிவாரூர்ப் பெருமான்
பன்மணி மாலைப் பனுவற்கு—முன்பணி
மொய்த்தவா தாவியுடன் வீரசரைகோன் துண்டிகைநீர்
சாய்த்தகவா தாவி தரும்.

நூல்—வெண்பா

பூமேவு நாபியான் காணுதாண் டரிக
தாமேவு வானை யென்று சாற்றுவன்—நாமேவ
காவாரூர் வீதிவிடங்கனார் சேராத் தண்டமலர்க்
காவாரூர் வீதிவிடங்கர். க.

கலித்துறை

காவாயெனச் சிறுத்தொண்டர் வந்தனைத் தினங்
கைதொழுது
நாவாற் றொழப்பப் புகழ்ந் தென்பயன்கருதி
நாடின் முயன்மைக்
தேவாயத் தேவர்க்குங் கோவாய் மணிப்பொற்
சிங்காதனஞ் சேர்
பூவாய் மதிக்கண்ணி யாரூர்ப் பிரான்பதம்
போற்றுமினே. உ.

விருத்தம்

மின்னெறித்த விரிசடைதாங்குமுன்
பன்னெறித் தவமாற்றிய பண்பினா
பொன்னெறித்த மெய்ப் புற்றிடங் கொண்டவர்க்
கென்னெறித் துணை யென்று தெளிவரே. ங.

கலிநிலைத்துறை

தெளியாவுளத் தோடு மென்னுவி கண்ணீர
    தெளித்தோட முன்
குறியாத மெய்யுங் குளிக்கும் விறற்பாக
    கோல் கொளுவாய்
தளிபாயிரங் கொண்டமானாச் சேயூர்தி
    தணியாவுளக
களியாவு மொடு மின்னேறி முன்னேறி
    யார் காணிலே. ௪

கலிப்பா

நானு மயன்மால் கதிர்முடி நாலா பிரமாங்
கோனு மறை பொருமை கூறுந் தாமன்றல்
நானாற் புன்றமிழால நாவேபுகல வலலேந்
சேனார் மதிலைநா தெய்வ சிகாமணியே ௫.

விருத்தம்

மணிமுடி யிணையோர் தூவு மலர்மதுப்
    பெருகச்செவிதிக்
தணிமுடி நெடுநெதொழித
    தலத்திடைத்தரிகரு மானாப்
பணிமுடி யெந்தைபாதப்
    பணிந்தெழு மைந்து மோதா
பிணிமுடி யெழுபிறப்பும்
    பிறந்திறந் துழலுவாரே. ௬.

உழலு மதிலுமவுணரு பொருகை நொடியிலழித்தர
அழலு நகைசெய்மறை முதலமலர்க் கமலைபணிபவர்
சுழலு மனமு மில்பொரு துரிசு மிலர் நண்மொய்தரு
நிழலுபல நறுரைதிரைநிறைகொள்கடலுமுடையரே.

உடையதவீசர் நடனவினோத முமை யொருபாகர்வாழ்
கடைமணிமாட நிறையொளி வீசுகமலை யணிவீதிவா
யிடையிடு கூடை யட கருகூறுமிவளொடு பேசவே
யடைகுநராகி விலைநொடுசேர்வர் மூதுணர் வாளரே. ௮.

ஆராயமை யமைமோரா பணிபுரியுந் திருவாரூர்ச்
சூரா மணிப்பிறை யாகிய முடியா னடி தொழுவோர்
சீரா ரிறைவி யின்பமிரு மிளிர் பொன் முடிபு யபொற்
றாரா ரெரு வள் யா விடைசார்வா ரவர்தாமே. ௯.

வெண்பா

காமன்பு வைகத நெறி சைவர் தபோதனர் போ
னைமா வெப ரு நா மெய்ப்பூமேடு — நாம
னடலை புடல் நூரா காளா பிந்த
நடலையுடல் சோரமன். ௰.

கலித்துறை

ஈரனை நினைப்ப நெஞ்சாண் டானை யெனைச் செய்யினு
நன்மறவி
ஊனை வந்தென்னைப் பெண் செய்யவல்லன் றநல்
வாபெருந்த
யானை கரித்தனைக் கோனை புனைவண்டு
வாய் மதுத்துக்
கேதனை பாலை பதிவாழ வந்த
சிறக்கொழுந்தே. ௧௧.

விருத்தம்

கொழுந்தழல கொடுக்க சிங்கமும் புலியுங்
கொடுத்தவாடையர் கமலைசர்
செழுந்தவி மநட்டி பதம் பணிதெசம்மான்
றினைந்தின முனைக்கினும் வினவார்
விழுந்தகட் புனலுமுப்பு முடியங்கா
வெய முலைந்தலத்து வேள் பகழி
யழுந்தவநதுழுத பசும் புண்வாய் வெதும்ப
வவிர்மதிக் கனல் சொரிந்தடலே. ௧௨.

புய வகுப்பு.

அடல்வேட முன்மேவி நந்தாவ ரத்தாதி
பண்டத்தோர் தலைசெப்பதொடை யடைபச்சுமந்தன

அலரோனு மன்னோனை முன்பே யளித்தோனு
மங்குற்றோர் பிறவிவாய மைவுறநின்றன
அடுகோபா விம்பாமு மூங்காமலைக்கேறு
மந்தக்கோல முழையுயி ரழிய பிளந்தன
அணிவீழ மின்னார் மெலிந்தே யளந்தொடி
மன்புறுதோ தொடரவிடு பலினைக் கொணர்ந்தன
மிடல்சாய வொன்னார் புரந்தாளெழுதகாவி
வெம்பிநிக கொருவ வெரி கணையைத்துரந்தன
விளையாடலென்னைநிகோர் சோலைக்கானில்
வெங்கட் போர விசையமேறி மீ யுகப பிணைந்தன
விரிபாடன் முன்னோர்கள் பண்பாட விபானா
விருசைக்கே பவரிகை ந பனமுயைப பொழிந்தன
மிளிருரனன்னான் முனிதகானைனக்கூ
மென்சொற்பா விசையின் மிசை புளகித்தெழுந்தன
படர்நீல மென்மாலை பொன்பா விதழ்நகோதை
பண்புப்பா ணித்தவன வொளிரப் பொலிந்தன
படிபாசற் பொன்னுடர் கண்டோர பனைப்போது
பந்தித்தா டவி னசையு மலையத் திலிங்கின
பணியாய பைந்நாக வெங்கோன் மணிநூய
பந்திச்சூடி கையிலுல கிருளைக் கடிந்தன
பணிவீச மின்வீசு வெண்பூ விளைநதோடு
பைம்பொற்கோ டுயர்மதிய நிகரக் கிடந்தன
கடலூடு விண்ணோர் கரிநதேவிழக் கடுங்
கங்குற்போலெழுகொடிய கடுவைக் கவர்ந்தன
கருதாத முன்னூலர் செந்தீ யிடைப் பூமி
கம்பித்தே வரமறியை மழுவைப் புனைந்தன
கரைமோது தண்ணீர் விசும்போர்ப் பணித்தோடு
கம்பைக்கே மலையமுது தழுவக்குழைந்தன
கமலேசர் வன்மீகர் சிங்காதனத்தியாகர்
காம்பிக்கா தழகருயர் கனக புயங்களே ௫௪.

விருத்தம்.

புயங்கால் சிரத்தொடு கண்ணாயிரங்கொண்ட
புனிதப் பிரான்
வயங்கா மலர்க்கோதை பணிசெய்யு மாரூரின்
மட நாரைக
ளியங்கார் செயக்கோதை நடமாடுகார்கால
மெமமெண்ணிலார்
தயங்காமற் போனு முறைபட்ட துயர்பட்ட
தண்ணாமே ௰௪.

தண்ணாரப் படாகசங்கள் வண்டின்னாக் கமலாலை
தவழா வெள்ள
முண்ணைவெண்ணைவு படங்கா நினைதாரூப்புகர் கானந
முறைப்பதலான்
மண்ணோர் பொய்ப் புகழ மறந்துரையாது
வைப்பாய் வதனமென று
கண்ணுகேவாகண்டாவீதிவிடங்கா கம்பிக்
காதிணேன ௰௫.

காதிமகன் பெண்போறல் கண்டுங் கௌசலைசொல்
லோதிமகன் சொல்லானுலக மென்கொல் காப்பமைத்தீ
ராதி மகன் போற்று திருவாரூர்ச் சோதி மக
வீதிமக நாக மனேரித்து முறைசெய்தானே ௰௬.

விருத்தம்.

செய்யிருந்தநெற்போ ருரிஞ்சியவடுத்
தெண்ணிலா வுமிழ்திங்கள்
மெய்யிருந்த வாரூரர் சோணாட்டினமன்
கொடிவிடத்தொடு
மையிருந்த கண்ணையு முலைக்கொங்கையு
மறைவழிப்படர் நாலபோற்
பொய்யிருந்த நுண்ணிடையையுமுடையதென்
புத்தியிற்பொன்மானே ௰௭.

பொன்னங்குடுமி வரை குழைத்துப் புரந்தீமூட்டும்
புரிசடையா
ரன்னம் பயிலும் வயலாரூ ரழுதட்டொகொருநா
ளணியில் காமோளா
வன்னம் படி மெய்ப்பசப்புற விழிவழியூற்றிருந்து
பொழிபுனலுங்
கன்னந்தனியுங் கனிபமோபாகதுசாற்றீர
துயரமாற்றீரோ ௰அ.

ஆற்றிடைச் செல்லுமுக்கோன
லைச் சடைபங்களீர்பூங்
காற்றிடை யாமமை யாரூரக்
காணுவைப் பிரிபாமேபாலக்
கூற்றிடைவிழியி லேறுநிங்
குருதிகொப்பளிக் கும்வேலான்
சேற்றிடைப் புரவார் பாலைசெலனுமோ
சொலனுமீரோ ௰௯.

தொல்சுனை நீர்முங் காந்தளுஞ் சுந்தர
முத்தமும் வேய்களுநீ
ல் சுடா மாமணிக் குன்றமும் மேகமு
மெங்களூ மேவுமால்
பல்சுரா குழ் கபாலபிரான் பங்குறை
கொற்றவை பற்றதாம்
செல்சுரமொழுது குறிஞ்சிவாய்ச்சசென்றனை
மோவிறப்பாகமே ௨௰.

பாகினைச் சுவைகைப்பித்த பணிமொழியவர்
பொன்பூவென்
றாகிய வேணவா மூன்றுகறுறி யாட்கொள்வ தென்றோ
கோகிலச் சோலையாரூர்க் குளிர்நிலா வுமிழுங்கூனல்
நாகிளந் திங்கட்கண்ணு றுதிபொதி சடையினேனே ௨௧.

சடைமத்தத் தொடுதுத்தித் தறுகட் கட் செவியார்
புடைநெற்றி னககமலைச் செய்புனலிச் சைக் குருகீர்

தொடை முத்துப் பொருவக் கட்டுளி முத்துப்
புனைவெண்
படை புக்குத் தலைவர்க்குப் படரைச் செப்பிடுமே உஉ.

கலித்துறை.

செப்பத் தொலைவில் புகழ்க் காலை சின்னசேவடிசேர்
காப்பத்துடைய வழியா றுநன்றி நாளுமொன்றி
முப்பத்து மூன்றறஞ் செய்வப் புநது முதற்பதங்க
ளாப்பத் தொங்குபெறினு ந் தருகுப பரிவிலனே உங.

விருத்தம்

பரிவிலா திரிபுரமு நீறுசெய் பவளமேனியனார்
கரியமால் சிரமறுத்தோனுள முகபாலமானனையாய்
தெரிவிலா வினைகுடியை நோவுசெய் செயலினுறியதால்
வரிகொளெறிசையரி மதர்சல
மலர் கொண் மாசினையே உச.

பிச்சியார்

மாசுபடு தலைகெடுநாற் சமயபேத
மதங்களுந்தென் றுநார் வருத்தவாறு
தேசுபெறு சனைபத்தி னென்றேயாகத்
திருவுளத்திலென்னரியோ தெருவே வந்தார்
காசியெனுங் குழலார் மெய்ச் சண்பகத்தார்
நறைவாய்ச் செங்குமுதத்தார் நல்லோ ரெல்லாம்
பேசுமுறை தாமரையார் விழிநீலத்தார்
பிறங்கு நகைமுல்லையார் பிச்சியாரே உரு.

வெண்பா

ஆரேயென் போல்மய லாற்றுவார் பெண்பழியு
நேரே வாரா மனினைத்திலையே—ஊரேவெண்
சோதி விடங்கா சுடர்விடங்கா வாரூரில்
வீதி விடங்கா மிக உசு.

விருத்தம்

மிகத்தமிழ்க்குத் திருவுள்ளமகிழுமாரூர்
வீரசிங்கா தனத்தியாக விநோதை கேளாய்

சகத்தருநா லறிபினும்பெண் ணறிவுபேதைக்
தன்மைத்தா மெனனுமொழி சரதமாரால்
மகத்தாரும் புரத்தமை யாபாமாரன்
மாயவடிவம் மரிந்தான் வளர்பூங் கோயி
லகத்தடிமை யாபாமை பொய்வேடத்தை
யறியாற் போமெனச்சொல் லாடினேனே உஎ.

கலிப்பா

நாளொன்று போது நகைமுடிவின்
னேனார்மணிப்பூர்
தோளென்றுந் தேய்ந்தூசருதியகம்
செய்து மென்பார்
கோளென்று நீங்கா வென்னெஞ்ச
குடிகொண்டகென்னே
வாளென்றுபார்வை கொண்டார்வன்கே
பொறுபகமே உஅ.

விருத்தம்

பொற்றருவிழுது விட்டனைபூஞ்சடைக்
கற்றருசிலையினர்கமலை மாதரார்
முற்றருகுணமிலர் முத்தமிகிலா
சொற்றருகிலரிவர் யாவர் சூழிலே உகூ.

கலித்துறை.

சூழப்பெற்றே முயர் பூங்கோயிலை
முறைசூழ்ந்து முன்பு
தாழப்பெற்றேந் திருவாரூர்க் கடவுளைச்சந்தித்திருள்
போழப் பெற்றே மெய்ப்பனையன்பினரோடு
பொருந்தியிங்கு
வாழப் பெற்றேமிகழ்ந்தோம் சுவர்க்க காதியில்
வாழ் வினையே ௩௰.

விருத்தம்.

வாழ்வை யெமக்கருளீசர் மலைத்திரு
மாதொரு பக்கமுளார்

சூழ்வயலிற் கயல் வாவு மலர்ப்பொழில்
சூழ் கமலைக்கு நகே
தாழ்வுதாத்தனி போய்வரல் சொற்றவர்
தாமவரல் பொறுத்தனரால்
வீழ்வது பொற்கலை வீழ்வது கட்புனல்
வீழ்வது கைத்தொடியே ௧௧.

தொடிபடாது மத்தக்கிரியுமொளிபபேபெழு
நுற்கடலுஞ் சிங்கத்திற சுருங்கவேற்பே
முடிப்பது மன்னை வுலகம் படைபபேபார் வேறு
முறறுமிவை வித்தையோ மொழியக்கேளீ
ரடிபபதுமஞ் சிவப்பவொ பாவைவாசற்
கன்று சென்ற முதல வன்ன லமரர் காணக்
கடிபபதுமவிதி நிறுத்ததி வாரூர்க்கே
கல்லாத்தொரா வரையாங் காட்டுவோமே ௧௨.

கலிப்பா.

காட்டுசீர் மறைநாலும் பணிந்தவூர்
கமலாது தவப்பேறு கண்டவூர்
நீட்டுசீர் மநுமைந்தனை யூர்ந்தவூர்
நீர்த்த மூன்றனைக்கொடியுஞ் சேர்ந்தவூர்
நாட்டுசீர்த்தமிழ் மென்மை படைத்தவூர்
நான்முகத்தனி றுத்திசை கண்டவூ
ரூட்டு சீர்த்தடப்பூமற் புகத்திரு
நாமமாருளை ரூரோர் முதலூரதே ௧௩.

விருத்தம்.

ஊரன்விழி பொற்கனகம போலொ நமா
முனிவனை கைபோலேழ்
பாரன் மகப் போலிவளிழந்த
பைம் பூணளித்தவெளிதன்ரே
சேரன் செய்புட்டமிழ்க் கோவைச்
செவியாபரணகட்கக்கை
வீரவாரூர்ப பெருமானே
வீதி விடங்கப் பெருமானே ௧௪.

மாளாத வினையுடையார் பணியாத வாரூரர்
பாதா வின்ற
தோளாத மணிநகையுந் தளர்ந்தனள்
வீழ்ந் ததுமேல்பாற சுடரு மிப்பாற்
றுளாதே துவதரிது மறைப்பா லுண்டெங்கு ரம்பைத்
தங்கிச செல்வார்
ஆளாக்கிக் கொடுங்கூற்றங் கொலைநற்கப்
பயிற்றிய கூரயிலி ஞானே ௧௫.

ஆய்ச்சியார்.

அயில்கொண்டவிழிப்பாக ராரூர் வீதி
யாய்சசியார் செமபவளவாயச்சியாரே
செயிர்கொண்ட பகையலறுங் குலப் போர்கொண்ட
சிறுமருங்கு லிறிற பிழைக்குஞ் சொல்வேறுண்டோ
தயிர்கொண்ட வொரு குடத்தை யபலை வையுந்
தண்ணமுதங் கொண்டுபெருந் தவக்கோர்தங்க
ளுயிர்கொண்டவிருகுடத்தை யென்மேல்வையு
மயலாமுலக வையல் செய்யலாபே ௧௬.

செய்சுடி கைமரி விளக்காற்
றிகழினிருள சீக்தாடு பணி
யையர் பிறநதார பிறவாத வாரூ
ரடைந்தார்க் கடையாவே
வெய்யகயவாயறற கோட்டு
விரிதிச செங்கட் பகடுநுங்
கையர் பாகத்தெரிகுஞ்சிக்
கரியமேனிக கடுங்கூற்றே ௧௭.

கலித்துறை

கடியாவன லிருபபும் புனல் சேர்வதுங் காலுண்பது
முடியானடப்பது மோர்தவமோ முறையால் வணங்கிப்
படியாதரிக்கின்ற வாரூர்ப் பிராற்குப் பணிபுரியு
மடியாரடியவர்க் காட் செய்வதே தவமாவதுவே ௧௮.

விருத்தம்.

ஆவது மெழுபிறப் படைந்து மண்ணதாய்ப்
போவதுந் தவிர்ந்துநீர் பொருந்தவேண்டுமேல்
காவருமரர் வயறக மலைமேவிய
தேவராகண்டனைச் சிந்திப்பார்களே ௩௯.

களையாய நறுநிலை மதுமோது
வயல்மேவு கடமேலசனூர்
வளையாத வொருகோவின் மநநீதி
புரிசோழ வளநாடகே
விளையார்கள் விழிகாணிலியல் போர
விடுதன் பாசமெழுவாயமோர
முளையாததாயுமோவி பொருதாலும்
வளையாத முடிதாழ்வதே ௪௰.

தாழாதசிறுவிதிய செய்யாச செம்பொற்
றுளைமான் முதலோருந் தாழ்வெள்ளிக்கே
வாழாது முனிதுமருள கொடுத்தவாரூர
வள்ளலார் செவ்வந்தி மாலைதாரார்
வீழாத வன்பினா தாம்போற் செல்வம் வேண்டினருக்
களிப்பது போன் மிளிர்பூங்கோதைக்
கேழாரு முகமலர்க்குமுலை கேமிக்குங்
கிளர்புனல் விருத்தநயனக்கெண்டைதானே ௪௧.

கெண்டைவிழி முதகரும்பசாளவா
சலிறபடரிநதேன் கிள்ளா நரம்பு
சண்டைசெயு மதன்கொடுங்கோல் விலக்குமென
முறையிடுதல் சற்றுகேளீர்
பண்டைமறுநெறிபுரிதவாருரீற
செங்கை மழுப்படை போதாமற்
கண்டையமுங் கொண்டரியாசனத்திருந்தேதப்
படிபுவனங்காக்குமாறே. ௪௨.

கலிப்பா.

ஆறுகொண்ட சடையாரு
 ராதி கொன்றைத்தாரதுமின்னே
நீறுகொண்ட மெய்யடிய
 ராகிக்கொளவும் பொறுப்பாரோ
மாறுகொண்ட நாளொரு பூ
 வங்கெடுத்தமாதொருத்தி
வீறுகொண்ட நாசி கரம்
 வேறுக்கிவிட்டாரே சகூ

கலித்துறை

விட்டாரிலங்கையின்றலைவனைப் பாட
 விரும்பிக் கலைஞற்
சுட்டார்மதனை புரவாணரையரி
 சோரிகொண்டார்
மட்டார் குவளைவயற் கமலைசா
 வளைபல்விறகுந்
செட்டார் மதுரைபுரந்தார பொன்றுடெனத்
 தென்னிலமே உச

விருத்தம்.

தென்மலைத் தமிழாரூர்த் தியாகரென்பதுதான்வீறு
பொன்மலை போலுங் கோயிற் பூவைய ரெண்ணிலாரின்
மின்மலை மநங்குலாவோரா மெலவியல் வீதிதோறு
நென்மலை கொள்வீரென்ன நிறைமுரசறைவித்தாளேசரு

வித்தாகி யொருமூன்று முதலான வாரூரர்
 மேவார்கள் போற்
பித்தாகி நான்வாடிறப்போரிறைதோ
 பிறங்காழியூர்
முத்தார் சுவட்டெல்லை தாராதி நப்பாய்
 முனைக்குநதலைப்
பத்தார் பகைக்கொண்டல் கைச்சங்கெனச்சங்கு
 படுமெளவமே சசா.

பௌவத்தொலிபோல் மறைபரவப்
பாவையனையார் நடமாடச்
சைவத் தவர்பின் னின்றுவின்னோர்
தடங்கை கூப்பக் கருவிமுறை
யைவர்க்கமுன் னின்றியம்ப விருந்
தந்திக் காப்புக்கொண்டருளுந
தெய்வப்பெருமா னணியாரூர்
சேரார்பிறவி தீராரே சஎ.

கலித்துறை

தீராத நதிர் நாவாலிருமை மேயுமணிமவுலித்
தேவர்நாணும
லாராத காதல் புரிபரம்பொருளார் விழாவரு
வாரூர் போல்வா
போரருஞ் செய்யாத பூம்பாவை நாளையுனக்
கீவர் பாறுங்
காரருங் கொடிபுமுணடபமை நாழி
லாடிய வேற்கணவிறோ சஅ.

சித்து விருத்தம்.

கனங்கொடுத்த நீலகண்ட ராரூரர்க்குக்
கனகமடிக் காயிரமுங் கொடுக்கமேருத்
தனங்கொடுத்த வெட்டவெளிச்சித்தரபா
தாணிபிற போர்ச் சிறிதேனுஞ் சாற்றமாட்டேட
மனங்கொடுத்த மணியொன்று விள்ளேற்க்கீந்தோம்
வயிற்றெரிவால் வித்தையெல்லாமறந்து போனோ
மனங்கொடுத்து நம்பசியைத் தணிக்கவல்லார்க்
கட்டமா சித்திபு நா மருளு வோமே சகூ.

அகவல்.

அரும்பொற் கலத்திலாரமு தருந்தினர்
கருங்கலவோட்டிற் காடியேற்றுண்ணவும்
பழுதில் பொன்னாதுகில் பன்முறையுடுத்தோ
ரிழையிழைபவிழ்துகி லிசைந்திசைத்துடுக்கவும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பளிதச்சாந்தம் பன்னீரணிந்தோர்
வெளிமட்பூழி வேர்வையிற்பூசவுந்
தநதக் கட்டிலிற்றளிரிணைத்துயின் றோ,
சந்தியம்பலத்திற் றடங்கையிற்றுயிலவு
மதக்கரிநெடுந்தேர் வாம்பரியூர்ந்தோர்
பதத்தழற்பாலை பாற்றனிச் செல்லவு
முரசு மூன்றிரட்டு முழுமணிமுன்றி
லுரைசெய்முட்டுற வோரிகூண்டொலிப்பவு
பொற்றைவெண்குடை யரசு றமதத ளி
முற்றெ றக்கெழுநது முதுமுரப்பாகவுங்
கண்டுமோனிடா காமுறு செல்வ
மூண்டெனக்கருதுவ தொழி நீ மனனே
யாலத்தானபன னந்தகோடியர் பணி
மூலத்தான் முழுமுதல் மூர்த்தி
வரகவி யொருத்தியை மணப்பப் பதியிலார்
தெருவெலா மணப்பசசெய்தோன்
கண்ணிமை பொருந்திறுங்கடவுளே
தொண்டரெண்ணில ரிருக்குங் காவண
திறைவனடிக்காயிரம் பொன்னருப்பரிசநளிக்
கோடிக்கு மப்பெயர் கொடுத்திடும் வள்ள
லாரூர்க் கடவுள வனே
தீராச செல்வத் திருவுடையானே

விருத்தம்.

ஆனேறுமாலாரூர் பூமியுளக்
கமலமா மரூர்க் கோதை
தேனேறு மொழிக்குதலை தெளிநதநிலை
முளைத்தநிலைச்செவ்வாய் முத்த
மீனேறுகடல் விடம்போற் கொலைகற்ற
நிலையாழை விழியு மெவ்வா
றானேறுகு நதி வெள்வேலுழவ விவண்மாட்
டென் சொ லுரைக்கு மாறே ரு௧.

கலிப்பா.

உரைத்தபொற்றரு நாட்டினும் வீறுமாரூர்
காவிரி நாட்டினுள் ளோங்கியே
தரைநகலத்திடர் தீரப்பொன்னங் கனிதந்துளார்
சொற்றமிழ்க் கோதைகோதையார்
நிறைத்த மூன்றுநோ ளாறுபுராணர் மெய்
நீக்கலக கொடியார கொடியாரளி
யிறைநக மென்குழலாரளியில் லவர்க்கில்லையேல்
வையமெவ்வண்ண முய்வதே ௫௨.

விருத்தம்

உய்யானமிமைப்பிலர் தருவினெங்குமாரூர
மையாரளாரே சேவடிசேர் முடிவள்ளலைக்கண்டோ
செய்யாளிடை சொன்மதுராமுலைசேர் குணங்கள்
கையாலெழுதித்தரின் நீகலைக் கல்வியானே ௫௩.

பாவின கலித்துறை

கல்லாத செல்வக் கபவா தங்காவற கலிங்கடைகள்
பல்லாயிரந்திரிந்தாவகைதன பாணமுன் பாணனையோ
ரல்லார் பொழுதினைழந்தகான் கமலை யமலனல்லால்
வல்லார் தம் பாடலறிந்தார் கொடுப்பவர்
மாநிலத்தே ௫௪.

கலிப்பா

மானையணிந்த செங்கைவள்ளலை யாரூரயன்மால்
தேரானையடிபணிந்த கோதையை நீவாட்டுதிபாற்
கானைவிரிகுமுதக்கையாய மறந்தனையோ
தானைய மாபடு தக்கன்வேள்விச்சமரே ௫௫.

விருத்தம்

சமராநாடிக் கலக்காபிழையின்றிச்
சாற்றிலயன்மால் பதமுந்த ருவதாய்ப்
பமரநாடித்தழுக் கமலர் ஆக்கின்வீறாய்
பத்தரொன்றும் வெண்டாரைப் பரிதலைலை

குமரநாடகவடிவக குரிசிலொடும்
குரும்பை முலைவார் தருபூங்குழலாளொடு
மமர நாடாளாதேயாரூராண்ட
ததிசயமோ வந்திக்காப்பழநறோரே ௫௬.

கலிப்பா

அழகுக் காருமொவ்வா ரருமைத் தேவர்பிரான்
கழகத்தாரொலி கூர் கமலைக்காவலனார்
பழகிக் கூறியசூள்பழுதுற் றேகினர்போற்
குழகக் கோகிலமே கொடிதிற் கூவுதியே ௫௭.

விருத்தம்

உதியாத தமிழ்மாலை புனை கமலையர்சொற் கோதறிவின்மா
மறை நாமத் தோரின் முன்றோ
விதியெழுத்துத்தீர்ந்த பொருள் மேனி வில்லு
விளங்கு மதிச்சடையான் விமலனார்க்குப்
பதியனந்தந் தியனந்தம பொன்னனந்தம் படையனந்தந்
தொடையனந்தம பணிந்தோர்க்கீயுங்
கதியனந்தநிதியனந்தம் வடிவனந்தங் காவனந்தம்
பாவனந்தங் கருதுங்காலை ௫௮.

வலைச்சியார் விருத்தம்

கருவாராதடியேனையாண்டநீல
கண்டதே வரகண்டர் கருத்தாலென்று
மருவாராயுருவாராயெலலா மான
வண்ணலார் தேரூரு மாரூர்தன்னில்
வெருவாரவிடைமேவிய முலைக்குன்றேந்தி
மீன்விற்கும் வலைவாணர் மெல்லியலாருக்
கொருவராற் புகழவொண்ணு விருவாற்கு
முயிருண்ணுங் கயற்கும் விலையுரைக்கொணுதே ௫௯.

கலிப்பா

ஒண்ணுதலிபாகர் மறையோது திருவாரூர்
வண்ணமுறு சித்திரமு மாதரெனிறுடன்

றிண்ணமிது சேரியரை யாரறிவர் மின்னே
பெண்ணமுத மேயடியே னுடன் பிணக்கே ௩௰.

மதம் விருத்தம்

பிணங்குசமயமெவைக்குங் கடவுளானார்ப்
பெருமாற்குக் கணைகொடுத்த பெருங்குலத்தோம்
அணங்குமணமே பேசவந்தமன்னா தூதாவ
கூறறங்கணையெனப்பகரியாய் கொல்லோ
வணங்குவிசையற்கரிய கணை யொன்றீந்தோ
மாதமிரண்ணீராரரவணை வதுவை செய்கே
பிணங்குதுவரைக்கரச னைமைப்பெண் கேட்டே
யெங்கணையொன்றல வாணமெய்தினனே ௩௧.

கொற்றியார் விருத்தம்

எய்துமாலானார்தம்மை
யிறைஞ்சுவீ ரென்பார் மென்பூப்
பெய்து மாலானாரெல்லாம்
பெருகவே பணிய வந்தீ
ருய்து மாலென்று விண்ணோ
ருடனிசை கூறி யன்பு
செய்து மால்பணியு மானூர்ச்
சிறறிடைக் கொற்றியாரே. ௩௨.

கலிப்பா

கொற்றுறைவேல் கொள்முசுகுந்தன்
மநுவாதியராங்
கற்றார்பணி தென்கமலையர்
பூணுமெனவே
மற்றூரு மொவ்வாத மாலை
யோரு சூலத்தார்
சொற்றார்கொண்டார் பாரந்தீர்த்தார்
வண்சேடனுக்கே. ௩௩.

தாழிசை

கோடுகொண்ட கோளரக்கர்
குடையுநந்தி நான்முகன்
செங்கைகொண்ட கருவியுந
தியாகரென்ற சின்னமும்
வீடுகொண்ட பேர்வணங்கு
நடனமும் பொன்மாரியும்
விலக்கியூரா தூதுபோன
விமலர் மேவுகமலையார்
ஏடுகொண்ட வேதியு
மிராகதேகசோதியு
மிரத்தினமுத்துமாலைகொண்ட
யானையும பணிப்பிரா
னூடுகொண்ட மணியிழைத்த
தோடுகொண்டவள்ளையு
நஞ்சுகொண்டவிழியு மென்றென் னெஞ்சு
கொண்டு போனதே. ௩௪.

கலிப்பா

போனவினையின ரோது கமலையர்
பூவையுமையொரு பாகனார்
பானலணி திருமாலை தருகிலர்
பாவையுயிரினிவாழுமோ
கூனிளமதி பாவியா வெழு
கோடியுகமயலார் போலா
மீனவதிர் கொடியாடவடுகனை
வீரமதனமாடுமே. ௩௫.

விருத்தம்

ஆட்டுதொறுந் தொறுமது நாவாயிரத்தா
லயில்கமலைத்தியாகேசரடியைப் போற்றித்

R U.V SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 19, MADRAS

ஈட்டிபுகழ் பெறுகளிபேஞ் சத்திபூசைசெய்து
மதுக்தசை யருந்தார் சித்திசேரார்
கோட்டிமுலைமது நாமம்விண்றோர் கொண்டார்
கொழுந்தையின் பெருமை மறைகூறக் கேளீர்
வேட்டிமகமபலவினுமுண்டசையவாலாலமேற்றெனும்பு
கைக்கொண்டாரென் விண்ணினில் வேந்தே. ௯௬.

வேந்தரிருளாண்டோளி கறலும்
வீரமவுலி நயுமாலை
மோந்தகழற் கால்வள்ளல் பொருள்
முற்றிதன் முன்னினைபேல்
சாநதமுண் ணும் பூநதோட்டித்
தண்ணறுநார் சாத்தாதி
வாய்ந்தவுயிரைத் தருமலையின்
மருந்தங்குணர்ந்து வருவாயே. ௯௭.

வருமினவிவரி புரியவெதிருமிழ்
மதுவினி தழியின் மாலையர்
கரிவையுரிசெய்த விறைவர்மறை பயில்
கமலை பலருபேவிலார்
கரியும் வரிவளையினமுழுமறை முறை
சரியுமிரு விழியொபடா
தெரிவையவர் நகைபுரியா ரெரிவது
தெரியுமதி யளிசிதமே. ௯௮.

கார்காலம்—பின்னடிமடக்கு.

சீதமாமுலை வனங் கணந்துங்காலந்
தீவினையேன் முலைவணங்கணந்துங்கால
மாதரலர் மென்மை கரையுங்காலம்
வருநீர்க்கணலர் மென்மை கரையுங்காலம்
வேதநாரணன் பரவுந்தியாகராசர்
வீதிவிடங்கப் பெருமான் விளங்கு மாரூர்க்

காதலாம்பிரிவானம் பொழியுங்காலங்
கருவானம் பெருவானம் பொழியுங்காலம். ௬௫.

காலனு ருயிரளித்த கருணை வாரிதி யே வேத
மூல நாயக மே பொன் னே முத்த மே பவளக்குன் று
யால நாவயின்று வாரு ரமுத மே யென்னுதன் னு
சாலநாட் கழித்தபாவிக் கென்கொ லோ சாருமா ற எம்.

கலித்துறை

சாரார்புறங் கடந்தார் கப லேசர் கடங்கடல் வாய்க்
காராரு நஞ்சுண் டிருந்தார் வியப்பென்பர் கட்டுரையார்
தீராதென் மெய்மை யுருக்கு நிலாவென் று
[தீக் கொழுந்தை
யோராச கோரங்க ளுண்டிறவாம விருப்பவ னே ௬௬.

தாழிசை.

பனகவுச்சியுலகில்வீறு
படநிறுத்த வெல்லையும்
பாவைகேள்வர் நதியிவிட்ட
பைம் பொனுற்றவாவியுந்
தினகரன் பொன்னடியான்
தெய்வவாழியிரதமுஞ்
செய்யகின் கிளிப் பதமுஞ்
சிவந்த நீதி வீதியும்
அளகமுற்றதேவர்மேவு
காவணத்தின் மேன்மையு
மயனுமாலுமாலை தேடு
மடி வணங்கு கோயிலுங்
கனகரத்தின வரியணைத்
தியர்காசர்வடிவமுங்
காணமாதவஞ் செய்யாத
கண்கடொன்ன கண்களே ௬௭.

கலித்துறை.

கண்ணுடற் பாவையா ரூர்க்
காமொளி கவிழ்க்கும் வேலோர்
தண்ணுடைக் கோதை வேண்டிக்
கங்குல் நீசார்வதென் கொல்
பெண்ணுடற் பாகனாரூர்ப்
பெருந்தகை கைலைபோலுந்
திண்ணுடற்சீய வேறு
திரிமுகக் கோவினோரே. எ௩.

விருத்தம்.

ஏதேனன்பர் பிழைசெயினு
மிம்மை மறுமைப்பலன் கொடுக்குங்
காதே குழையா ராரூரர்
கழுநீர் மாலைதாராரேல்
நீதேர்குவ தொன்றில்லை யிந்த
நீதியாறு றுயில்கொண் டணைவாயேல்
மாதே யென்பா லவர் கனவில்
வருவா ரின்பந் தருவாரூர் எச.

கலிப்பா.

தருவாரூர்தியில் வந்தே தக்கன் வரமெனப்பிறவி
யொருவாரூர் தொறு முழன்றதனாற் பயனுண்டோ
மருவாரூரா னணிவார் வன்மீகம் பணிமனமே
திருவாரூ ரறியாதார் சிவலோக மறியாரே எரு.

கலித்துறை.

அறியார் புனைகின்ற காமர்விலை யருளா ரிவள்மால்
குறியாரெனச் சொலப்போது லறிவரெனக்கூறுவரோ
முறியா நறுமலர் தூவி விண்ணுடர் முடிபணிவார்
மறியார் கரத்தைய ராரூரர் நாளுமத னெய்தலே எசு.

மாதங்கி விருத்தம்.

நெய்வாளுங் கொடுமரமு முடைய சிற்ற
நிருதரிறைக்கிராவணனு நெடியபெரு
மொய்வாளு மாருயிருந் தந்தவாளர்
முத்தனார் புகழ்பாடு மாதங்கி
மெய்வாளுங் கைவாளும் மைவாட் கொண்ட
விழிவாளுங் கண்டுருகி மெலிந்தோர் தம்மேற்
கைவாளும் பகழியுமா வினிற் கொள்காமன்
கடிவாளி பொழிந்திளைத்தான் காயந்தானே என.

தூது விருத்தம்.

காயமீனெனப்பூத்தபூம் பொய்கையிற்
கம்புளையன்னங்காள்
நேயனினுநாரைகா ளொருமொழி
நீசொலிற பிழையுண்டோ
மாயமீன் விழி மலரியணி கமலமெயம்
வள்ளலார் வினவாரால்
மேயினை விழி முத்தணிபொன்னென
மெய்நிறந்திரிந்தேனே ௭௮.

அடிமடக்கு-தாழிசை.

திரியுமலைவாய்ச்சங்கமே
செம்பொன்மலைவாய்ச் சங்கமே
திரையின்பாட்டுச் செவ்வழியே
தீக்கும் பாட்டுச் செவ்வழியே
விரியுநிறம்பாலோதனமே
மேவாதென்பாலோதனமே
வெண்பூங்கண்டன்மாலையே
விரும்பேன்கண்டன் மாலையே
யுரியவெம்பாகுவலையமே
யுரைக்கும்பாகு வலையமே

யோடும் பண்டநிறைகலமே
        யுடையேன் பண்டநிறைகலமே
யரியவாவியளியீரே
        யறு மெனுவியளியீரே
யாராமாரூர் வள்ளலையே
        யழையீராரூர்வள்ளலையே ௭௯.

மருட்பா.

வள்ளமுலைச் சாந்தம் புலருமதிவெயர்க்கு
மெள்ளரியநீல மிமைக்குமா-லுளமே
பாரிடைப் படையாரூரர்
தேரிடமாகுமித் தேன்மொழியிடமே ௮௰.

கலித்துறை.

இடங்கொண்டமாதினராரூரர் நாட்டிறையேகெற்புக்
கடன்கொண்டவளவர் வேகறை நீபலிகைத்தருவன்
விடங்கொண்டகண்ணமனூர வெதிருமீன்பகையே
வடங் கொண்ட கொங்கைமுன்னாள் கொடியேயெம்
        மணிக்கொடியே ௮௧.

விருத்தம்.

கொடிவிடையவர் குறு கலா நடையூர
பொடி படமுனிவர் பொலி கமலையின்வா
படியவர் துதி செயு மாகர வொலிபரா
படிமிசை யவரிவா பழ வினையறுமே ௮௨.

அறந்தவா தருளாழிமாலிந்திர
        னாலயத்தினமாரூர் சிறந்ததா
மென வந்தசிங்காதனத்
        தியாகரைப் பணியாதார்
பிறந்த மேற்குல வேதியராயினும்
        பெருமதுக் குடித்தெல்லா
மறந்தபாதகரே யவரிம்மையு
        மிலர்தாமே ௮௩.

வெண்பா

இலவ விதழ்க்காம விடர்க்கொன் றுரைப்பன்
மலர்வனஞ் சூழுங் கமலைவள்ளல்-கலவாயில்
கோடல்வேள வந்தவிழி கும்பிட்டா லுய்யுமோ
ஆடல் வேள் செய்யுமமர் ௮௪.

வஞ்சித்துறை

அமரர்மாமுடி-விமலமாமணி
கமலை நாயகர்—தமது பாதமே ௮௫.

வஞ்சிப்பா.

பாதமோது பழவடியவ
ரேதமேதுமிரருள் பவர்
சொற்றவாணர் தொகுசிகலையின்
புற்றின்மேவு புரிசடையவ
ரறைபரையொடு மதிகரிபரி
மறைகறங்கொலி மறையாரூ
ருறையுந்திருவடியாரடிசோது
மிருவினை நீங்கியின்பம் யாமுறவே. ௮௬

துறம் விருத்தம்

முறத்தினிறை நெற்கொடுவா கைகாட்டம்மே
பல்லி மொழிநன் றுன்பா
லுறத்திருவாரூர்ப் பெருமான் வருவாரெங்கள்
குறிபொய்யா துறைப்பக்கேளாய்
திறத்தின் மரையேற்றைப் பயந்தோன் குறிகற்பா
னெங்குலத்திற் சேர்ந்தான் சேயோன்
குறத்திகுறிவழி செல்லலா
லுத்தமவெதியனென்றே கூறுவீரே. ௮௭

வெண்பா.

கூறிவாயான் விடுத்தகொண்டல் வரத்தாழ்த்ததென்கொ
லாறிவருஞ்செஞ்சடையாராரூ—ரேறுகைவா

ராடுந்தீக கூத்தர்க் கருள்புரிமால்காணாதா
ராடுந்தீக் கூத்தர்க கவா. ௮௮

கலிப்பா

வாவும் விடையானூர் வள்ளலருளில்லாருக்கு
யாவுங்கொடுப்பவருமில்லை யவ்வளவோ
மேவுஞ்சிந்தாமணியும் வெம்பாலாம் வேலாமைங்
காவுந்தருபசுவுங் கற்பசுவாங் கண்டமே. ௮௯

கலித்தாழிசை.

ஏரால்விழியால வொப்பிலேனன் மடநாராய்
நீராரும் போதாமோ செங்கால் வெண்குருகே
தாராநாட்டொளி பூகத கடுக்கை நறுந்துளி தூங்கும்
வாராருஞ்சடையார்க்கென் மையல் நீர்மொழியீரே. ௯௰

கலித்துறை.

மொழி முத்தமிழொலியானூரோ பின்முருகமையப்
பொழி முத்தக்கா விடைநீந்த மாந்தழை பூந்துகிலுங்
கழி முத்த மாலையும்பூணுங் கலையுங்கனக மெய்யும்
விழி முத்தமேவவிற் சாபசப்பூந்தழைமின்னினுக்கே ௯௧

விருத்தம்.

மின்னாட்டுஞ்சுடர் மழுவான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்
விளங்குமானூர்
மண்ணாட்டி லதிகமெனச் சோணாட்டிலானூரில்
வந்தாரென்று
விந் நாட்டிலிவ்வூரிலெய்தாமற்றவந்தான
மியற்றியந்தப்
பொன்னாட்டிற் புகவிணையும் பூரியர்
பேதைமையை யெவர் போக்குவாரே ௯௨.

கலித்துறை.

போகத்துமையவள் காணுங் கொடுகட்டிப்
[பொற் பிடைத்தி
யாகக் கடவுள் கமலை நண்பா வொரு சிற்றிடையின்

மாகத்தவி மதிவாண் முகத்தேவிடம் வாய்த்த விழி
யோகக்கடங்கடற்கே யெனதாவி முழுக்குண்டதே ௬௩

விருத்தம்.

குண்டர்விழி குருடாக விழிதாம் பெற்றுங்
குளிர் புனலால்விளக் கிட்டுங் கூசாதேமுன்
கண்டவுமைப் புறமென்று மிருநாறநாது
காரிகைபால் விடுத்துமிசை காட்டலாலே
வெண்டாள வச்சிரமாணிக்கச சோதி
வீரசிங்கா தனத்தியாக விமலனோ
யண்டமெலாந் தொண்டருமக குண்டாளு
மாரூர்வாழ் திருத்தொண்டர்திகர்தாமே ௬௪

தாழிசை.

அதிகமாலைமேவி மேனிபொன்பரப்பியல்லமை
தாழிவீழ்த ஓற்றுமிக்க வலைகலைப பொருந்திய
புதியசோதி மணியெறிந்து கண்கவிர் நிரம்பியே
பொன்னியொத்த கன்னி கங்கை
பொன் மணக்கிலினமே
மதிமுகத்துமாதர்ஏழிசைக்குவான மாதர்சேர்
மகரவீணை மறையினோடும் வச்சிரமாட வீதியுங்
கதிசெய் தெய்வவாவியு முழக்கரூத கமலையார்
கனகமாரி பொழியும வீரகண்ட யந்தியாகரே ௬௫

வெண்பா.

ஆக மலைநேரா ரக்காரி நாடநன்று
மாகமலைகோயில் கொண்டவள்ளலார்—நாகமலை
வெண்கமல மேல்முடியார் வீறடியா ரேவலற்கா
வண்கமல மேல்வாழும் மா. ௬௬

விருத்தம்.

மாமகளும் வண்கண முமயங்கி நடமபுரி கமலை
வள்ளல் பாகத்
தேமகளுங் கீழிமையோர் தெரிவையர்க்குள்
நாணமிலார் சிலருண்டாமால்

பூமகளும் பூமகளும் வழங்காத புல்லரையும்
புல்லினர்பா
ணூமகளும் புகழ்மகளுமவரிடத்துக் காம்புகுக
நாணினரே. கூஎ

வெண்டுறை.

நாணரவப்பொற்சிலையார் நகைமணிக்கோயிற் நமலை
நாடும்வளனல்
மாணரவத்தலையுலகின் வருஞ்சுரஞ்செயமெதன வுள்ளம
வ நந்தலையூர
பூணரவத்தானை நன் போற்றவரக்
கடிதூர்நதே
யூணரவ மாால்பால் நம்மூரிடையிற்
சேர்த்துவனே. கூஅ

விருத்தம்.

சேர்க்கிறை தோட்டமுகர் பாவாதபூவை வண்ணன்
றேடிக்காணு
வார்க்கிறை கிங்கிமிக்கா லாநார் பூங்கோயிற்
கலரும் வாசம்
போர்க்கின்ற சுண்ண முங் கண்ணிமை பாதபுலவோர்கள்
போற்றியபோற்றிக்
தூர்க்கின்ற பணிபூணுந் தொகுக்கிறை பணிபுரியுந
தொண்டினர்க்கே கூகூ.

வெண்பா.

தொண்டர்க் கெளிதாகுஞ்சூளா மணிமௌலி
யண்டர்க்குக் காண்டற் கரிதாகும்—விண்டருநூல்
சாற்றுகம லாலயர்தாந் தமதையென்றும் கேள்வரென்றும்
? ற்றுகம லாலயர்காட்பூ ௱.

(முற்றிற்று.)

தியாகேசனடிகளே சரணம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் திருவாரூர் நகர மடத்துத் தெரு சுவாமிநாத தேசிகரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.